

portýr

PÁTEK 2009

ZPRAVODAJ MEZINÁRODNÍHO FINÁLE FESTIVALU PORTA
V ÚSTÍ NAD LABEM

Trampský potlach

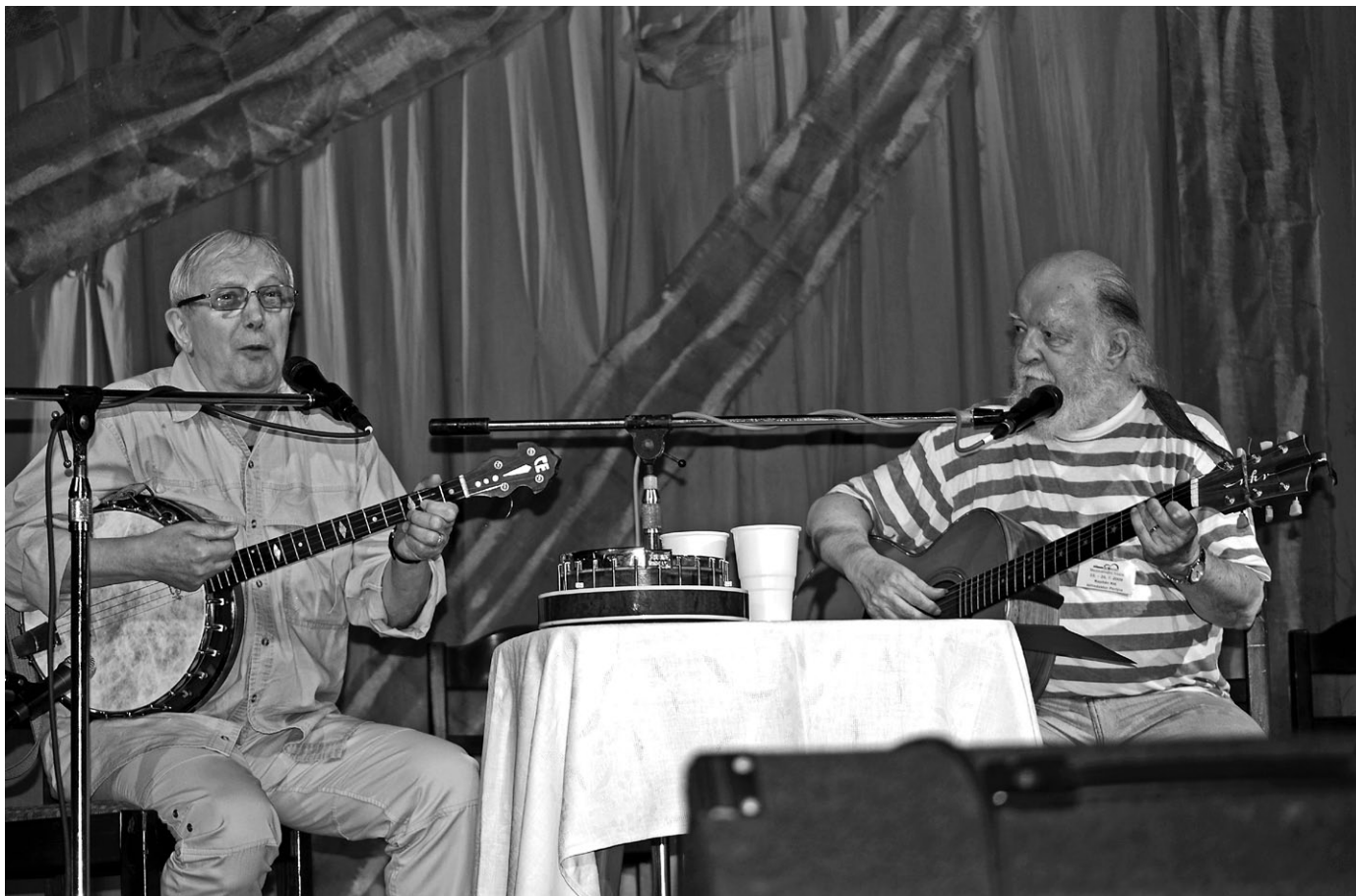
Portovní Trampský potlach se letos otevřel tradičně Vlajkou. Tentokrát však zcela mimořádným způsobem. Na pódium se k mikrofonům nestavěli muzikanti jako obvykle, to zůstalo prázdné, s navíceným symbolem Porty. Letos zpívali Vlajku Setleři a to tak, jak ji poprvé natočili v roce 1931. Mezi tóny trampské hymny se ozývalo i slabé praskání jehly točící se v drážkách gramodesky. Nebylo však slyšet

zpívající hlediště, myslím, že jsme všichni pečlivě sledovali, jestli vlastně Vlajku umíme dobře.

Pražská kapela Vlak na Dobříš uvedla sál zase do reálu. Jejich písničky „ala kuplet“ nejsou prvoplánově trampsko-ohňové, to dá rozum, že i v hospodě se musí něco zpívat, hodně veselého a od země. Jejich radostné a svižné písničky sklízely potlesk na otevřené scéně a publikum rychle temperovalo. Potě-

šující je skutečnost, že nejde o repertoár ze starších převzatých písniček, je zřejmá vlastní autorská dílna, nejen na písničky, ale i na legrandy, jundy a psí kusy. Součástí jejich vystoupení jsou převleky přímo na jevišti – ať si diváci užijí. Přes všemožné typy automobilových a motoristických brýlí, které si nasadili, nemohli vidět ani to, kde stojí, natož na noty. Dobrý muzikant je však nepotřebuje.

pokračování na straně 3

Trampeký potlach

dokončení ze strany 1

Franta Hacker, z K.T.O. šerif Ztracenky + Dana Vacková

Zajímavě komponovaný blok písniček a autorského čtení dvou povídek z knihy Dany Vackové *Pěší vandr po lesích a lidech*. Směska vzpomínek na život K.T.O. jako kapely, na Waldemara Matušku, který byl její součástí celých 37 let. Na nevelkém plátně se střídaly fotografie Waldy. Povídky nebyly krátké, ale byly skutečně výživné. Hlediště soustředěně naslouchalo. Recitace básní není na Portě neobvyklá, Kovářův výběr i přednes bývají silným zážitkem. Povídky tady ještě nebyly a kdo se nesetkal s literární soutěží *Trapsavec*, slyšel čtení prózy

tříil *Hop Tropu*. (Dříve *Termitům*.) Trojička s ďáblem v těle!

Jen se objeví, aktivizují energetické pole, usměrní ho na každé přítomné ucho a dobíjí živáčkům baterky. Nikdo nepochybuje, že hrají rádi a s chutí a že je náročný život muzikantský, věčně na cestách a v různých provizoriích, ještě neutahal. Co dodat: usměvaví *Hoptropáci*, s lehkostí slova, jiskrou vtipu a rychlým spádem programu.

Trampeký potlach skončil tak, jak má, sál opouštěly spokojené tváře. Každý si něco broukal, kamarádi se zdravili a odcházeli společně zapít setkání či cokoli jiného, nazvaného jiným

podstatným jménem. Podstatné je, že dnešní večer plný krásné muziky i slova vystřídá zítřejší dopoledne s tím nejdůležitějším: zítra se začíná totiž soutěžít.

Georgina

Jiří Suchý a Kapitán Kid:

Setkání po deseti letech

Je s podivem, že se nepotkali dřív, a přitom jsou Jiří Suchý (nar. 1931) a Jaroslav Velinský alias Kapitán Kid (1932) na první pohled hodně podobní. Oba divadelníci (Kid, který je z divadelní rodiny, dokonce od dětství), muzikanti, grafici a výtvarníci, spisovatelé, ale především na svou dobu okouzující slovní žongléři. Jak píše Hanka ve včerejším *Portýru*, dohromady je dal až dobrý nápad zvukaře Petra Benesche, u kterého v přibližně stejnou dobu oba natáčeli. Zprvu plaché setkání nakonec zdůvěrnělo připomenutím George Formbyho, britského komika a muzikanta, kterého už u nás nikdo nezná, jen tito dva pánové.

Jiří Suchý není na Portě poprvé, vystoupil už na hlavní scéně v plzeňském Lochotíně v polovině 80.let a jeho *Naráž* si bouřku ještě hlouběji do čela zpívalo nejen 30 tis.diváků, ale i v hledišti zpívající Kapitán Kid. Suchého druhdy slavné *Blues pro tebe*, které přednesl s roztomilým banjovým doprovodem, vzniklo přibližně

ve stejné době, jako Kidova básnivá *Krinolína*. Úžasný duchaplný text, který zdomácněl v trampekých rodinách – podle údajů STB bylo na konci 50. let jen v českých zemích na 200 tis. trampů. A zatímco z prvního z vrstevníků se stával národní fenomén, doplácel asi Kid na svou dobrovolně zvolenou severočeskou odlehlost a po pražském jaru následující zákaz činnosti.

Tolik podobní a přitom každý jiný. Nemá cenu je srovnávat ani čekat, že jejich dialog bude plynulý. Jiří Suchý pokřtil Kidovo nové CD a nabídl, že ho může nejen pokřtít, ale i obřezat. A poté se publikum (dle Suchého) napilo sektu ústy svých zástupců.

Nemusíme se domlouvat dopředu na dalším setkání, usoudil Kapitán Kid. Mám jistotu, že se sejdeme za dalších deset let. Pánům potáhne na devadesátku a zřejmě oba se na to setkání těší.

Ňuf

